

[A. Svensson.]

paa bedste Maade i det lange Løb skabes et fast Grundlag for et godt tysk-nordisk Forhold.“

Det er min, og jeg tør vel tilføje ogsaa mit Partis, Anskuelse den Dag i Dag. Og det er vort Svar ikke alene til det ærede Medlem Hr. Schmidt, men ogsaa til eventuelle Meningsfæller i det nye Tyskland.

Jeg bliver derefter nødt til at sysselsette mig med nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. P. Mortensen. Det ærede Medlem opholdt sig i sin Finanslovtale ved, at det er Regeringens Hensigt, som Følge af, at den tyske Privatskole i Aabenraa har faaet Adgang til at afholde tysk Studenter-eksamen, at yde denne Skole et særligt Statstilskud paa 37 000 Kr. Med den Forandring, der er foregaaet inden for Tyskheden Nord for Grænsen, sagde det ærede Medlem, efter at det tyske Mindretal har rejst en Bevægelse, som har Nordslesvigs Adskillelse fra Danmark til Maal, og efter at den sønderjyske Befolkning har været Vidne til, at der ud fra de tyske Privatskoler udfoldes en kraftig Agitation for Nordslesvigs Tilbagevenden til Tyskland, kan det ikke nægtes, at store Dele af den sønderjyske Befolkning har indtaget en ændret Holdning over for Tyskheden.

Hertil er allerførst at bemærke, at det tyske Gymnasium i Aabenraa, der nu synes at gaa det ærede Medlem Hr. P. Mortensen saa stærkt paa Nerverne, skylder det ærede Medlems eget Parti, det danske Socialdemokrati, sin Tilblivelse. Det tyske Gymnasium i Aabenraa er en Frugt af den Overenskomst, som blev truffet ved Landstingsvalget i Herning i 1928, mellem Socialdemokratiet som den ene Part og det tyske Mindretal som den anden, hvorved Repræsentanter for Mindretallet fik Løfte om socialdemokratisk Støtte til et tysk Gymnasium med Eksamensret, medens Socialdemokratiet fik Løfte om de tyske Valgmænds Stemmer til den ene af de socialdemokratiske Kandidater, den daværende Borgmester i Sønderborg.

Jeg har flere Gange, ud fra rent principielle Synspunkter, advaret imod et tysk Gymnasium her i Landet, og hvis den bestaaende Forretningsorden lod mig mere Tid til at behandle et saa vigtigt Problem som det dansk-tyske, vilde jeg ogsaa være i Stand til indgaaende at redegøre for disse mine Synspunkter her i Tinget. Ikke des mindre gik den høje Regering, af Mangel paa Indblik og Omtanke, maa jeg antage, med til at oprette det nu saa ildesete tyske

Gymnasium, som der saa bagefter søges rejst en Kampagne imod — om med det Formaal at faa det foreslaaede Statstilskud slettet eller nedbragt, staar mig ikke klart.

Der foreligger her et lysende Eksempel paa, hvorledes der *ikke* skal føres national Politik i et nationalt blandet Omraade, og jeg kunde fristes til fra denne Talerstol at undersøge — men heller ikke her slaar Tiden til —, om vi har en virkelig Politik i de sønderjyske Landsdele eller ej. Jeg tror desværre ikke, vi har det.

Ja, men denne Svingning i den socialdemokratiske Indstilling over for det tyske Mindretal, siger det ærede Medlem Hr. P. Mortensen, fra den største Gavmildhed til den største Modvilje, har en ganske naturlig Begrundelse, thi Tyskheden har siden da rejst en kraftig Agitation for at faa Nordslesvig skilt fra Danmark og indlemmet igen i Tyskland.

Det er en fuldkommen rejlagtig Fremstilling. Den tyske politiske Organisation „Den slesvigske Vælgerforening“ har altid sat Grænserevisionskravet stærkt i Forgrunden. I de første Vedtægter fra omkring Genforeningen hedder det i §§ 1 og 2:

„Den slesvigske Vælgerforening kræver, at den Selvbestemmelsesret, som er tilsagt det tyske Folk, ogsaa skal gennemføres rent og retfærdigt ved Grænseskillet mellem Danmark og Tyskland. Den anerkender ikke, at dette er sket ved Fastsættelsen af Danmarks Sydgrænse, og forlanger derfor Revision.“

I 1927 blev Vedtægterne forandret og fik følgende Affattelse:

„Den slesvigske Vælgerforening kræver, at den Selvbestemmelsesret, som er tilsagt det tyske Folk, ogsaa gennemføres retfærdigt og formaalstjenligt ved Grænseskillet mellem Danmark og Tyskland. Den anerkender ikke, at dette er sket ved Fastsættelsen af Danmarks Sydgrænse, og den forlanger derfor en ny Afgørelse, som tager Hensyn til de gamle livsvigtige Forbindelser med Tyskland og til den fraskilte Landsdels Særpræg.“

Dette klare og tydelige Grænseflytningskrav hindrede aldeles ikke Socialdemokratiet i at lave Overenskomst om et tysk Gymnasium med Eksamensret oppe i Herning, hvor den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen var Medunderskrivere. Det hindrede heller ikke det ærede Medlem Hr. Schmidt i kort efter paa det tyske Aarsmøde i Sønderborg den 6.—7. Oktober 1928 — Herning-Overenskomsten var dateret den 20. September